

تعیین ریسک نقاط حادثه خیز راهها و ارائه الگویی جهت ایمن سازی دوربرگردان ها و تقاطع های محور اهواز - اندیمشک

ایمان صفری^{1*}، سیدعباس طباطبایی²، حیدر دشتی ناصرآبادی³

1- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران - مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد علوم و تحقیقات بروجرد، Imansafari64@gmail.com

2- دانشیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه شهید چمران اهواز، Tabatebaei-s@scu.ac.ir

3- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، N_dashti_H@yahoo.com

چکیده

تلفات و خسارات ناشی از تصادفات جاده‌ای در ایران به عنوان یکی از معضلات جامعه امروزی شناخته می‌شود، تا آنجا که دستیابی به ایمنی پایدار به یکی از اهداف اصلی کشور در بحث حمل و نقل تبدیل شده است. از طرفی با توجه به بودجه محدودی که سالانه از طرف دولت به استان‌ها جهت انجام پروژه‌های راه‌سازی و بهبود وضعیت ایمنی راه‌ها داده می‌شود می‌بایست این مهم با صرف هزینه اندک و با استفاده از راهکارهای کم هزینه محقق شود. در این تحقیق که بر روی محور اهواز - اندیمشک انجام گرفت ریسک نقاط حادثه‌خیز که عمدتاً شامل تقاطع‌های همسطح، دوربرگردان‌های احداث شده توسط اداره کل راه و شهرسازی و دوربرگردان‌های احداث شده توسط روستاییان تعیین گردید، در نتیجه الگویی جهت ایمن سازی نقاط مذکور توسط علائم و تجهیزات ایمنی با رویکرد بهینه سازی اقتصادی ارائه شد.

واژه‌های کلیدی: نقاط حادثه خیز، تصادفات، ایمن سازی راه، تعیین ریسک.

1- مقدمه

تصادفات و تلفات انسانی از عوارض ناخوشایند توسعه ناموزون صنعت حمل و نقل می‌باشد. مطالعات نشان می‌دهد که در سال 1390 بیش از 20000 نفر در اثر تصادفات ناشی از وسایل نقلیه کشته شده‌اند که 12232 نفر از آنها در تصادفات برون شهری بوده است و این به معنی آن است که به طور متوسط روزانه 34 نفر در اثر تصادفات بین شهری جان خود را از دست داده‌اند. سازمان بهداشت جهانی در گزارش سال 2004 خود اعلام کرده است که در سال 1998 تصادفات ترافیکی نهمین عامل مرگ و میر در دنیا بوده است و پیش بینی می‌شود که تا سال 2020 تصادفات ترافیکی به سومین عامل مرگ و میر تبدیل شود [1].

امروزه مقوله ایمنی را از جمله زیرساخت‌های لازم برای توسعه پایدار قلمداد می‌کنند. از مهمترین موارد ایمنی، ایمنی در جاده‌هاست و نقش به‌سزایی در کاهش تصادفات، ضایعات، کشته‌ها و مجروحین جاده‌ای دارد. زیرا هرچه ایمنی بیشتر باشد تلفات کمتر می‌شود. گستردگی ایمنی به گونه‌ای است که کلیه دستگاهها به طور مستقیم یا غیرمستقیم در آن دخیل هستند [2]. ارزیابی ایمنی یک راه با در نظر گرفتن شاخص‌های مؤثر و شناسایی نقاط حادثه‌خیز در شبکه راههای کشور و تعیین نقاط با قابلیت زیاد ایجاد خطر از مباحث مهم افزایش ایمنی شبکه‌های ترافیکی محسوب می‌گردد. کثرت وسایل نقلیه، کمبود راههای با اصول فنی، عدم رعایت مقررات و قوانین، نقایص فنی خودروها، تابلوها و علائم راهنمایی و غیره از عوامل مهم تصادفات در کشور به شمار می‌روند [3]. امید است با انجام تمهیدات لازم، با مشارکت و همکاری فراگیر ارگانها بتوان وضعیت ایمنی راهها را در کشور بهبود بخشید و از تبعات مختلف فاجعه تصادف کاست.